

در باب «آموزش عمومی»

تا کم تر از صد سال پیش، آموزش و پرورش در همه جای جهان، چیزی جز سواد آموزی نبود؛ یعنی خواندن و نوشتن، حساب کردن و مقداری هم مسائل اخلاقی. در جوامع اسلامی البته آموزش روحانی قرآن نیز جزو آموزش‌ها بود. همین آموزش‌ها کافی بود تا کسی باسواد قلمداد شود. در رشد سریع و جهان گستر علم و فناوری‌های نوین در عین حال که نقش بسیار بزرگی از اوایل قرن بیستم میلادی، بارشده سریع و متوجه شدند، علوم و فناوری‌های نوین در عین حال که نقش بسیار بزرگی در رشد و توسعه و رفاه زندگی دارد، خود می‌تواند عامل تهدیدی برای زندگی بشر و موجودیت او باشد؛ چنان که امروز هم مشکلاتی مانند رشد جمعیت، مصرف زدگی، رشد قاچ‌گونه‌ای ابر شهرها، آلودگی محیط زیست، نابسامانی‌های روانی، اعتیاد، فقر، شکاف طبقاتی و حتی تغییرات اقلیمی... از رهگذر علم و فناوری به بار آمده است.

برای رفع یا جلوگیری از این مشکلات و حداقل کاهش آن‌ها بود که پس از جنگ جهانی دوم صاحب نظران آموزش و پرورش در جهان، به ویژه در آمریکا، راه‌حل‌هایی را ارائه دادند که به پیدایش «آموزش عمومی» در مدارس منجر شد. اما آموزش عمومی چیست؟

دقیق‌تر آموزش عمومی هر کس، به شیوه‌ای متعادل رشد کند و او را برای زندگی سالم آماده سازد. در تعریف دانش آموزان به منظور کار در یک بخش خاص در نظر گرفته نمی‌شود؛ ۲. نوع وسیعی از تربیت یا آموزش مهارت‌هایی است که هدفش رشد و تکامل نظرات، توانایی‌ها و رفتاری است که مورد پذیرش و مطلوب جامعه است، و یا پس از آن می‌بینیم امروزه دانش آموزان دوره‌ی آموزش عمومی (دبستان و راهنمایی) انواعی از درس‌ها مانند زبان مادری، تاریخ، جغرافیا، تعلیمات اجتماعی، علوم-تجربی، ریاضی، هنر، دینی، ورزش و احیاناً رایانه و مهارت‌های زندگی را می‌خوانند. بر اساس فلسفه‌ای است که بدان اشاره شد و هدف از آن هم بهتر زیستن است.

۳. تجاربی است که فرد از پرداختن به مسائل شخصی و اجتماعی به دست می‌آورد [فرم‌هایی آماده می‌سازد؛ هدف از گفت‌وگوی این شماره، توجه دادن معلمان عزیز به این امر، یعنی «آموزش عمومی» به طور کلی، و به دانش آموزان از این چشم‌درس‌هایی برای حفظ کردن و نمره گرفتن نگاه می‌کنند؛ به همین دلیل، اندوخته‌ی برجسته‌ی جغرافیا است که تجربه‌ی علمی-آموزشی و علمی فراوانی در این رشته دارد و آثار متعددی در این زمینه پدید آورده است. ما در نظر داریم در آینده راجع به دیگر درس‌های آموزش عمومی نیز با کسان دیگری گفت‌وگو کنیم. امید است این اولین گفت‌وگو مورد توجه شما قرار گیرد.

منبع: فرم‌هایی فراوانی، محسن. فرهنگ توصیفی علوم تربیتی. اسرار دانش. ۱۳۸۵.

سرمدیبر

